

Witamy prezydenta Francji

Wydanie A

Cena 50 gr

Sroda, 6 września 1967 roku
Rok XXII Nr 210 (6448)

DZIENNIK ŁÓDZKI

Obrady Sejmowej Komisji Przemysłu Lekkiego,
Rzemiosła i Spółdzielczości Pracy

Usługi dla ludności

Sejmowa Komisja Przemysłu Lekkiego, Rzemiosła i Spółdzielczości Pracy, obradująca pod przewodnictwem pos. Ireny Sroczyńskiej (PZPR), rozpatrzyła aktualny stan i perspektywy rozwoju usług dla ludności miast i wsi.

Jak - stwierdziła otwierając obrady przewodnicząca komisji - pos. I. Sroczyńska, posiedzenie poprzedzone było pracą wyłonionych przez komisję zespołów poselskich, które zbadały stan rozwoju usług na terenie województw katowickiego, lubelskiego, łódzkiego oraz miasta Łodzi. Ponadto analiza działalności usługowej przeprowadzona została przez wojewódzkie zespoły poselskie.

Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytórczości - Włodzisław Lechowicz - omówił wczorajsze problemy rozwoju usług dla ludności miast i wsi, dokonując oceny aktualnego stanu tej działalności oraz perspektyw jej rozwoju do 1970 r.

Konferencja opracowywana przez grupę posłów, przedstawiła pos. Zofia Tomczyk. Stwier-

dziła ona, że wzmożony wzrost zakresu usług dla ludności miast i wsi nastąpił dopiero w ubiegłej 5-letce. Bieżący plan 5-letni zakłada dalszy (B) Dalszy ciąg na str. 2

W sprawie rozwoju stosunków gospodarczych krajów socjalistycznych z państwami arabskimi

Narada w Belgradzie

W Belgradzie odbywa się narada przedstawicieli krajów socjalistycznych w sprawie rozwoju stosunków gospodarczych z krajami arabskimi. W naradzie biorą udział: Bułgaria, Czechosłowacja, Jugosławia, Niemiecka Republika Demokratyczna, Polska, Rumunia, Węgry i Związek Radziecki.

W skład delegacji polskiej wchodzi: przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów PRL Stefan Jędrzychowski - przewodniczący delegacji, wiceprzewodniczący Komitetu Współpracy Gospodarczej z Zagranicą Antoni Czechowicz oraz wiceminister handlu zagranicznego Marian Dmochowski.

Dwunastodniowe walki w Kantonie

Wśród obserwatorów w stolicy ChRL komentuje się wydarzenia, których widownia stała się w sierpniu Kanton. Naoczni świadkowie, którzy w drugiej połowie sierpnia znaleźli się w tym mieście twierdzą, że toczyły się tam walki między dwoma ugrupowaniami. Jedną z walczących stron były lokalne oddziały wojskowe, znajdujące się pod komendą wojskowej komisji kontroli Kantonu oraz zbrojne oddziały dwóch związków zawodowych kolejarzy i metalowców. Jak by wynikało z rozkrojonych w Kantonie gazetki ściennych, siły te

pragnęły powstrzymać prowadzoną dotychczasowymi metodami rewolucję kulturalną, pragnęły stabilizacji i ukroczenia działalności czerwonej gwardii. Stronę drugą reprezentowały stacjonujące wokół miasta oddziały 47 armii, która kilka tygodni temu na rozkaz Lin Piao tłumila bunt lokalnego dowództwa kantonowych ugrupowań czerwono-gwardyjskich, tzw. związek wiośnianego grzmotu. Pomiedzy obu ugrupowaniami doszło do regularnych walk ulicznych. W mieście zbudowano barykady. Zabarykadowano wszystkie mosty, trasy wylotowe i główne ulice. Dżonkami zabarykadowano Rzekę Perlową. Ustalała praca w fabrykach. Przez szereg dni nie pracował węzeł kolejowy. W walkach ulicznych uczestniczyły samochody pancerne. Słychać było salwy artyleryjskie.

Dopiero po okrzewaniu miasta ze wszystkich stron doborowymi jednostkami armii, które nadeszły z północy, Pekinowi podobno udało się położyć kres dwunastodniowym walkom.

Rezolucja pekińskiego komitetu rewolucyjnego

W dniu 4 bm. dziennik „Pei-cing-Zipao” opublikował obszernie streszczenie rezolucji uchwalonej 1 września na posiedzeniu w rozszerzonym składzie pekińskiego komitetu rewolucyjnego. Rezolucja wytycza główne zadania dalszego rozwoju „rewolucji kulturalnej” w stolicy ChRL.

Rezolucja podkreśla, że „w rewolucji kulturalnej następuje etap wielkiej krytyki, etap wielkiego planu, którego celem jest umocnienie dyktatury proletariatu”. Na tym etapie - czytamy w rezolucji - należy przewyższyć w oddziałach rewolucyjnych nastroje nieostrożności i bierności, należy wzmocnić dyscyplinę i usilnie studiować dzieła Mao Tse-tunga. Rezolucja akcentuje koniecz-

Dziś przybywa do Polski z wizytą oficjalną gen. Ch. de Gaulle

Dziś Warszawa powita prezydenta Republiki Francji - generała Charles de Gaulle'a przybywającego wraz z małżonką do Polski z tygodniową wizytą oficjalną - na zaproszenie przewodniczącego Rady Państwa PRL Edwarda Ochaba.

Będzie to wizyta o doniosłym znaczeniu nie tylko dla stosunków między Polską i Francją, tak pomyślnie rozwijających się w ostatnich latach na wszystkich płaszczyznach. Przyjazd generała de Gaulle'a do Polski wzbudza na świecie - na Wschodzie i Zachodzie - ogromne zainteresowanie towarzyszące zawsze prezydentowi, jednej z najciekawszych postaci współczesnego świata i współtwórcy wielkiej polityki międzynarodowej.

Prezydentowi towarzyszyć będą ministrowie: spraw zagranicznych Maurice Couve de Murville oraz oświaty - Alain Peyrefitte.

Szef państwa francuskiego odbędzie w Warszawie rozmowy z czołowymi osobistościami politycznymi naszego kraju, zwiedzi Kraków, Hute im. Lenina, tereny b. hitlerowskiego obozu zagłady w Oświęcimiu, Śląsk (m. in. Katowice i Zabrze), a następnie uda się na Wybrzeże, gdzie odda hołd bohaterom Westerplatte. Po powrocie do Warszawy generał de Gaulle zwiedzi stolicę i odbędzie końcowe rozmowy polityczne.

Przewiduje się, że samolot specjalny, którym Charles de Gaulle przybędzie z Paryża, wylądzie dziś na lotnisku warszawskim w godzinach popołudniowych. Mieszkańcy Warszawy będą mogli powitać dostojnego gościa na trasie

jego przejazdu z lotniska Okęcie do rezydencji w Pałacu Wilanowskim. Trasa ta prowadzić będzie ulicami: 17 Stycznia, Al. Żwirki i Wigury, Wawelską, Al. Niepodległości, Chałubińskiego, Al. Jerozolimskich, Nowym Światem, Al. Ujazdowskimi, Belwederską, Sobieskiego, Wilanowską.

5 bm. były już w Warszawie wszystkie zagraniczne ekipy sprawodawców, którzy dla potrzeb agencji, gazet, telewizji, rozgłośni radiowych, kronik filmowych relacjonować będą przebieg wizyty w Polsce prezydenta Republiki Francji. Miarą zainteresowania światowej opinii tym wydarzeniem jest to, iż w wtorek przebywał już w Warszawie ponad 150 specjalnych korespondentów z Europy i innych

kontynentów. Z Paryża dotarła w tym dniu samochodowa kolumna dziennikarzy składająca się z blisko 40 wozów. Wczorajem zaczęło funkcjonować biuro prasowe zainstalowane w Hotelu Europejskim. Panował tam niebawym ruch. Udzielano informacji, dotyczących strony organizacyjnej wizyty generała de Gaulle'a oraz warunków pracy dziennikarzy. Zapewnienie sprawozdawcom odpowiednich warunków pracy wymagało przede wszystkim zagwarantowania im szybkich połączeń z macierzystymi redakcjami. W tym celu uruchomiono w biurze prasowym odrębna, wielokanałową centralę telefoniczną, zainstalowano dalekopisy. Odrębny aparat dla lekoopisowy odbiera nieustannie bezpośrednio z Paryża serwis informacji z Francuskiej Agencji Prasowej AFP. Oczywiście jak w każdym tego typu biurze - mały barek kawowy.

Pożary w woj. łódzkim

Wczoraj w Tuszynie, w gospodarstwie W. Koblickiego wybuchł pożar, w wyniku którego spłonęła stodoła. Sumę strat szacuje się na około 25 tysięcy złotych.

Również w Ochocicach (po wiat Piotrków), w gospodarstwie S. Sliwkowskiego i M. Malca spłonął dach na budynku mieszkalnym, obora i szop. Straty wynoszą około 30 tysięcy złotych. (2)

FOTOAKTUALNOŚCI ŁÓDZKIE

Paweł Klecki w Łodzi

W ubiegłą niedzielę przybył do Łodzi znany i ceniony - światowej sławy dyrygent Paweł Klecki. Od wczoraj trwają pierwsze próby wielkiego mistrza z orkiestrą naszej Filharmonii. Paweł Klecki jest z pochodzenia łódzianinem, tutaj się wychował i stawia pierwsze kroki w swojej wieloletniej karierze muzycznej. Jako młodziutki skrzypek

przed 52 laty, w roku 1915 występował po raz pierwszy w łódzkiej orkiestrze symfonicznej. Obecnie jest dyrektorem orkiestry Suisse Romane w Genewie. Uroczysty inauguracyjny koncert nowego sezonu Filharmonii odbędzie się już w najbliższy piątek; koncert poprowadzi Paweł Klecki. Tekst i foto - Andrzej Wach

Zagłębie czarnego złota - po polsku

(Korespondencja własna z Francji)

Kierunek: Pas de Calais! Czy nie jest to zbyt śmiały przedsięwzięcie jak na jednodniową wycieczkę? Po powrocie z Coie d'Azur chcemy, dla kontrastu, poznać także „czarną” część Francji, czyli jej północne regiony: Flandrie, Hainaut, Cambresis, Artois i Boulonnais. Celem wycieczki jest miasto Arras, gdzie mamy spotkać się z Polakami, mieszkającymi tam już od trzech pokoleń. Podróż jednak nie zapowiada się lekko. Ledwie wystartowaliśmy spod gmachu ambasady PRL, a stróten nasz ugrzązł w uliczym korku. Wycie syren, łasa klaksonów, gwizdki „flików” czyli policjantów, wzajemne wymyślania zrywanych kierowców. Wreszcie rzeka stali na kołach erga i rusza w obłokach spalin pełnym gazem. Ale tylko do najbliższego skrzyżowania. Tam znowu korek!

Kilkadziesiąt kilometrów za Paryżem możemy odechnąć, na szerokiej szosie robi się luźniej. Przed każdym skrzyżowaniem i wiaduktem widać napisy „Danger!” czyli niebezpieczeństwo. To ze względu na Anglików, którzy często zdążają tędy samochodami do stolicy świata i w pośpiechu zapominają, że na kontynencie jeździ się nie lewą tylko prawą stroną. Krajobraz, raczej równinny, bo wzniesienia nie przekraczają tu 150 metrów, nie jest jednak monotony. Tu tam widać łaski, wielkie polacie szarej ziemi obsiane

szą zbożem lub obsadzone burakami cukrowymi. Ale bogactwem tej ziemi jest nie tylko to, co widać na jej powierzchni, lecz także to, co się pod nią kryje, czyli węgiel. Górnicza niekwa ciągnie się wzdłuż belgijskiej granicy na długości 120 km natomiast szerokość często nie przekracza 20 km. Zagłębia Pas de Calais i Lotaryngii dają rocznie około 80 milionów ton „czarnego złota”. Wydobywa je istna armia ćwierć miliona górników, wśród nich jedna piąta to przybyli do Francji cudzoziemcy, głównie Polacy i Włosi.

Im bardziej na północ, tym szybciej zmienia się wygląd szos. Jak w kalejdoskopie migają miasta tego „francuskiego Śląska”, imponujące nie liczbą ludności, bo rzadko przekraczają sto tysięcy, ale bliskim położeniem wobec siebie. No i tym, że na ulicy można zapytać o drogę... po polsku. W przydrożnej obojętnej w Amiens rodacy zwracają naszą uwagę na nowoczesną zabudowę miasta. Nie jest to jednak przejaw jego zamożności. Regiony rozciągające się wzdłuż belgijskiej granicy były pustoszone przez Niemców podczas pierwszej i drugiej wojny światowej, samo Amiens zamieniono w pustynię. Na bardzo licznych cmentarzach poległych żołnierzy spotkać można groby żołnierzy francuskich, ale o polskich nazwiskach oraz groby żołnierzy formacji polskiej (A) Dalszy ciąg na str. 2

